

במקצת¹⁴ כפי שאמר עולא משמו.

דאיתמר, טמא שנגע בקודש ריש לקיש אמר לוקה,¹⁵ רבי יוחנן אמר אינו לוקה.

ומבאר הגמרא: **ריש לקיש אמר לוקה,** למד דבר זה ממה שנאמר בפסוק [ויקרא יב] **"בכל קודש לא תגע"**. ורבי יוחנן אמר אינו

משום איסור הכנסת טומאה למקדש, מכניסו בפחות משיעור שלושה על שלושה טפחים ומכבסו. ומבואר בזה, שמדאורייתא אין איסור בהכנסת דבר טמא בפחות משיעור קבלת טומאה. ולכאורה קשה, אמנם פחות משלושה טפחים אינו מקבל טומאה. אבל לאחר שכבר נטמא הרי כל משהו שבו טמא, ואף כשמכניס פחות משלושה טפחים, הרי הוא מכניס טומאה למקדש, אלא מוכרח בזה, שאיסור מכניס טומאה למקדש אינו אלא במכניס דבר שלם הראוי לקבל טומאה כמו שהוא. אבל פחות משיעור, הרי זה כמכניס חצי טומאה שאין היא הפוסה בו אלא מחמת השיעור שיש בכלו.

ולפי זה יש לומר, שאף המכניס ידיו, נחשב כמכניס טומאה פחות משיעור, כיון שהידים עצמן אינן מקבלות טומאה מדאורייתא, ואין דין קבלת טומאה על איברי האדם, אלא על אדם, שאחר שנטמא האדם אף ידיו טמאות כחלק ממנו, ונמצא שהכנסת הידים אינה אלא הכנסת חצי טומאה, שאינה אסורה מדאורייתא. ומה שחייב ריש לקיש על ביאה במקצת, אין זה משום שסובר שהכנסת חצי טומאה אסורה מדאורייתא, אלא סובר שהביאה במקצת מתייחסת לכולו, ונחשב שהאדם נכנס.

15. הקשה בחידושי הגר"ח הלוי, מאחר ומצוות עשה לשרוף את כל הקדשים שנטמאו, כמו שפסק הרמב"ם [פסולי המוקדשין, יט א], מדוע לא יחשב איסור נגיעת טמא בקדשים, לאו הניתק לעשה שאין לוקין עליו, וכמו שפסק הרמב"ם [פסולי המוקדשין, יח ט] שהמותיר מבשר הקדשים אינו לוקה, משום שהוא לא הניתק לעשה, שצוותה תורה לשרוף את הנותר,

בקודש, ומשום שהקשה תורה קודש למקדש, מה ביאת מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה אף קודש האמור בפסוק דבר שיש בו נטילת נשמה, בזה מוכרח ריש לקיש אינו מחייב מלקות על ביאה במקצת, שאם כך הוא, הרי שביאת מקדש האמור שם אינו בהכרח דבר שיש בו נטילת נשמה, כי במקום שבא במקצת אינו חייב כי אם מלקות. אמנם כתב לדחות, שאף על גב שמצינו ביאה במקצת שאין בה כרת, מכל מקום יש בשם ביאה כרת, באופן שנכנס כולו, מה שאין כן בנגיעה, שאין בה כרת בשום אופן.

14. הרמב"ם [הלכות ביאת המקדש, ג יח] פסק, טמא שהכניס ידיו למקדש, מכין אותו מכת מרדות. וכתב הכסף משנה, שהמקור לזה הוא בדברי רבי אבהו הסובר שריש לקיש לא דיבר על ביאת מקדש כלל [כמו שפירש רש"י], אין לנו לחייבו מלקות משום ביאת מקדש כיון שדבר זה שנוי במחלוקת, ומכל מקום אסורה ביאת מקצת מדרבנן.

והקשה הקהלות יעקב, אמנם ביאה במקצת אין שמה ביאה. אבל מכל מקום הכנסת ידיו הטמאות אינה גרועה ממכניס טומאה למקדש שחייב כרת, כפי שפסק הרמב"ם [בהלכה טז] לגבי המכניס שרץ למקדש, וכן המכניס כלי טמא למקדש פסק הרמב"ם [שם] שחייב מלקות? ואמנם בכתבי הגר"ז כתב בשם הגר"ח, שאף שביאה במקצת אין שמה ביאה, מכל מקום לוקה משום מכניס טומאה למקדש. ותירץ [וכעין זה תירץ המרחשת חלק א, סימן ב, ב ד], על פי המבואר בגמרא לקמן [צה א], שמעיל שנטמא וטעון כיבוס במקום קדוש [שאסור לקורעו], ואי אפשר להכניסו לפנים